

1. TBR. 3,9,17,3.

मृगाख्य (मृग + आख्या) adj. f. घ्रा nach der Gazelle benannt: वीथी s. u. मृगवीथी.

मृगाङ्क (मृग + अङ्क) m. 1) der Mond AK. 1,1,2,16. 3,4,16,114. HALĀ. 1,43. MRĀKĪ. 46,15. VARĀH. BRH. 23,3. RĀĠA-TAR. 2,12. — 2) Kampher (wie alle Synonyme des Mondes; vgl. AK. 2,6,3,32) ÇKDR. — 3) Wind VIÇVA im ÇKDR.; vgl. मृगवाहन. — 4) N. eines Schwertes KATHĀS. 10,45. मृगाङ्क 73 wohl fehlerhaft für मृगाङ्कक. — 5) N. pr. eines Mannes: HALL in der Einl. zu VĀSAVAD. 32.

मृगाङ्कदत्त (मृ + दत्त) m. N. pr. 1) eines Sohnes des Amaradatta, Fürsten von Ajodhjá, KATHĀS. 69,17. fgg. Davon adj. °दत्तीय ihn betreffend: कथा 12. — 2) des Vaters des Aruṇadatta Verz. d. B. H. No. 932. Verz. d. Oxf. H. 303,5, N. 2.

मृगाङ्करस (मृ + रस) m. Bez. eines best. Receptes Verz. d. B. H. No. 993.

मृगाङ्कलेखा (मृ + लेख) f. N. pr. der Tochter eines Fürsten der Vidjádharma KATHĀS. 63,219. fgg.

मृगाङ्कवती (von मृगाङ्कवत् und dieses von मृगाङ्क) f. N. pr. zweier Fürstinnen KATHĀS. 10,89. Verz. d. Oxf. H. 152,5,32.

मृगाङ्कक s. u. मृगाङ्क 4.

मृगाङ्गना (मृग + अङ्ग) f. Hirschkuh KUMĀRAS. 1,47.

मृगाङ्गीव (मृग + अङ्गी) m. 1) Jäger. — 2) Hyäne ÇABDĀRTHAK. bei WILSON.

मृगाङ्गी (मृग + अङ्गी) f. = मृगकानन, मृगवन KĀM. NĪTIS. 7,36.

मृगाण्डजा (मृग - अण्ड + जा) f. Moschus RĀĠAN. im ÇKDR.

मृगाद् (मृग + 2. अद्) P. 3,2,68. Sch. Tiger ÇABDĀRTHAK. bei WILSON.

मृगादन (मृग + अदन) 1) m. Hyäne AK. 2,3,1. H. 1285. Jagdleopard AKĪJTA zu AK. ÇKDR. — 2) f. Koloquinthe RATNAM. 15. SUÇR. 2,23,16. 276,3. 383,16. = इन्द्रवारुणी, मृगैर्वारु (als verschieden vom vorhergehenden) und स्रक्देवी RĀĠAN. im ÇKDR.

मृगाधिप (मृग + अधिप) m. der Fürst der Thiere des Waldes d. i. der Löwe HARIV. 12706. RĪ. 1,14. KATHĀS. 23,46. 60,68. 108. 148. 254. RĀĠA-TAR. 4,449. PAÑĀT. 31,2.

मृगाधिपत्य (मृग + अधिपत्य) n. die Herrschaft über die Thiere des Waldes Spr. 2837.

मृगाधिराज (मृग + अधिराज) m. = मृगाधिप RAGH. 2,41.

मृगासक (मृग + असक) m. Jagdleopard RĀĠAN. im ÇKDR.

मृगार 1) m. N. pr. des Verfassers von AV. 4,23—29. ANUKR. eines Ministers des Prasenaḡit BURN. Intr. 260. vgl. मृगधर. — 2) = मृगारसूक्त KAUC. 27. — Vgl. मार्गार.

मृगारसूक्त (मृ + सूक्त) n. Bez. von AV. 4,23—29. KAUC. 9. AV. PARIÇ. 34,26.

मृगारति (मृग + अरति) m. 1) der Gazellen Feind, — Verfolger: राम MANĀN. 154. — 2) Löwe KATHĀS. 70,122. — 3) Hund ÇABDAN. im ÇKDR.

मृगारि (मृग + अरि) m. der Feind des Wildes: 1) Löwe H. 1284. MED. r. 207. Tiger HALĀ. 2,71. MED. KATHĀS. 21,15. — 2) Hund. — 3) eine rothblühende Moringa (रक्तशियु) RĀĠAN. im ÇKDR. — Vgl. मार्गार.

मृगारिष्टि (मृगार + 1. इष्टि) f. Bez. von TS. 4,7,15 (Ind. St. 3,395) und wohl auch AV. 4,23—29. ANUKR. (मृगाविसंज्ञकानि Hdschr.).

मृगावती (von मृग mit suff. वत् + ई) f. N. der Dākshāṅgi an der

Jamunā Verz. d. Oxf. H. 39,5,17. N. pr. verschiedener Princessinnen KATHĀS. 9,29. fgg. 30,44. fgg. RĀĠA-TAR. 3,283. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7,12,12. °चरित्र n. Titel eines Buches WILSON, Sel. Works 1,283.

मृगाविध् m. Jäger GĀṬĀDH. im ÇKDR. Vielleicht मृग + विध् (nicht घ्राविध् mit Dehnung des Auslautes wie in मर्माविध्).

मृगास्य (मृग + आस्य) adj. das Gesicht —, den Kopf einer Gazelle habend: मकार VARĀH. BRH. 1,5. m. der Steinbock im Thierkreise Ind. St. 2,260. — Vgl. मृगमुख.

मृगी s. u. मृग.

मृगीकुण्ड (मृ + कुण्ड) N. pr. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. 149,a,20.

मृगीव (von मृगी) f. der Zustand einer Hirschkuh MĀK. P. 74,40.

मृगीदृग् (मृ + दृग्) f. eine Gazellenäugige Spr. 1836. RĀĠA-TAR. 3,357. Ind. St. 5,297.

मृगीपति m. der Gatte (पति) der Mṛgī genannten Frauen, Beiw. Kṛṣṇa's PAÑĀT. 4,8,47.

मृगीलोचना (मृ + लोचन) adj. f. gazellenäugig KHANDOM. 4.

मृगू f. angeblich N. pr. der Mutter des Rāma MĀRGAVEJA ŚĪ. zu AIR. BR. 7,27.

मृगैतणा (मृग + ई) n. ein Gazellenauge Spr. 3333.

मृगैतणा (wie eben) f. 1) eine Gazellenäugige VARĀH. BRH. S. 48,14. — 2) Koloquinthe RĀĠAN. im ÇKDR.

मृगैन्द्र (मृग + इन्द्र) 1) m. der Fürst der Thiere des Waldes: a) Löwe AK. 2,3,1. BHAG. 10,30. HARIV. 12724. fg. R. GORR. 2,20,3. RAGH. 2,30. 43. RĪ. 1,27. KĀM. NĪTIS. 10,34. KATHĀS. 19,63. 60,145. BHĀG. P. 1,12,22. 4,6,20. °शाव RĀĠA-TAR. 3,112. चक्रवर्म् 3,332. कुमारिल^o LA. (II) 92,17. — b) der Löwe im Thierkreise VARĀH. BRH. 11,8. — c) Tiger MBH. 3,2434. — 2) m. ein best. Metrum, 4 Mal — — COLEBR. Misc. Ess. II,138 (III,6). — 3) m. N. pr. eines Autors HALL 163. — 4) wohl n. Titel von Mṛgendra's Werke (zum Çaivadarçana gehörig) HALL 163. N. eines Tantra Verz. d. Oxf. H. 247,a,31.

मृगैन्द्रचटक (मृ + चटक) m. Falke HAR. 86.

मृगैन्द्रता (von मृगैन्द्र) f. das Herrsein —, die Herrschaft über die Thiere des Waldes Spr. 1344.

मृगैन्द्रमुख (मृ + मुख) n. ein best. Metrum, 4 Mal — — — — — COLEBR. Misc. Ess. II,161 (VIII,11).

मृगैन्द्राणी (von मृगैन्द्र) f. Gendarussa (अट्टरुषक) vulgaris Nees. RĀĠAN. im ÇKDR.; so u. वासक, aber fälschlich मृगैन्द्राणी in der alphabetischen Ordnung. — Vgl. सिंही.

मृगैन्द्रासन (मृगैन्द्र + 2. आस) n. Thron H. 61. — Vgl. सिंहासन.

मृगैन्द्रास्य (मृगैन्द्र + आस) adj. ein Löwengesicht habend, Bein. Çiva's ÇIV.

मृगैर्वारु (मृग + ई) 1) Koloquinthe RATNAM. 15. SUÇR. 1,144,14. मृगी^o (vgl. र्वारु) 2,387,16. मृगैर्वारुक 1,24,7. — 2) a white deer WILS.; मृगैर्वारुक ein best. zu den Höhlenbewohnern gezähltes Thier (man streiche demnach den Artikel र्वारुक) SUÇR. 1,202,9.

मृगेश्वर (मृग + ईश्वर) m. der Herr der Thiere des Waldes d. i. Löwe VARĀH. BRH. S. 62,1. der Löwe im Thierkreise VARĀH. BRH. 27,15.